Neste břemena jedni druhých

ze série vzájemná péče

Popis toho, jak vypadá Boží království v praxi
– když se Ježíš stane Pánem mezi námi

Galatským 6:1 – 10 (CSP)

*Bratři, kdyby byl někdo i přistižen v nějakém přestoupení, vy, kdo jste duchovní, napravujte takového člověka v duchu mírnosti a **dávej si každý pozor sám na sebe**, abys i ty neupadl do pokušení. **Neste břemena jedni druhých**, a tak naplňte **zákon Kristův**. Myslí-li si totiž někdo, že je něco, ačkoli nic není, klame sám sebe. Každý ať zkoumá své jednání, a pak se bude moci chlubit pouze s ohledem na sebe, a ne na druhého. Neboť **každý ponese svůj vlastní náklad**. Ten, kdo je vyučován slovu, nechť se sdílí ve všech dobrých věcech s tím, kdo vyučuje. Nemylte se, Bohu se nikdo nebude vysmívat. Co člověk zaseje, to také sklidí. Kdo zasévá pro své **tělo, z těla sklidí zkázu**; kdo zasévá pro Ducha, z **Ducha sklidí život věčný**. V činění dobra neochabujme; nezemdlíme-li, budeme ve svůj čas žnout. Tak tedy dokud máme čas, **činme dobro** všem, zvláště však těm, kteří patří do **rodiny víry**.*

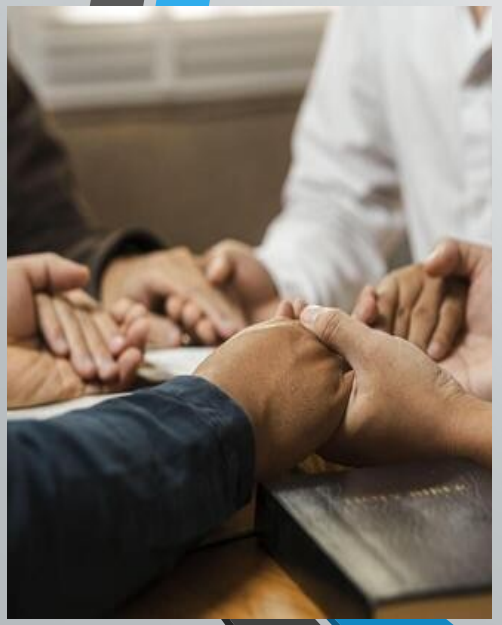

- „Jedna z velkých lží, které lidi ničí, je: „Musíš to zvládnout sám.“ Evangelium říká opak: „Nejsi sám. Máš Otce. A máš rodinu.“
- Zákon Kristův: „navzájem se milujte“ (Jan 13:34, 15:12, Ř. 13:8, 1. Jan 3:11).
- Křesťanská láska není jen soucit na dálku. Je to vstup do těžkostí druhého a jeho přivedení blíže k Bohu, tak jako Ježíš nejprve vstoupil do našich těžkostí.
- Ale ty sám jsi zodpovědný za sebe, nebuď sebejistý a nafoukaný (Fil 2:12).
- Společenství není od toho, aby žilo život za tebe, nebo se se nechalo využívat. Je od toho, aby tě nenechalo samotného umřít pod balvanem.
- Jsou dvě cesty: sobectví rozšiřuje zkázu – společenství s Bohem rozšiřuje život

Římanům 15:1 – 7 (CSP)

*My silní jsme **povinni snášet** slabosti těch, kteří nemají sílu, a nemít zalíbení sami v sobě. Každý z nás ať se snaží líbit bližnímu **k jeho dobru, pro jeho budování**. Vždyť i Kristus neměl zalíbení sám v sobě, nýbrž jak je napsáno: ‚Urážky těch, kdo tebe tupili, padly na mne.‘ Všecko, co bylo kdysi napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom skrze trpělivost a povzbuzení z Písem měli naději. Bůh trpělivosti a povzbuzení kéž vám dá být mezi sebou jedné mysli podle Krista Ježíše, abyste jednomyslně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista. Proto přijímejte jeden druhého, **tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás**.*

- Ti, jsou silní, nemají hledět jen na sebe, ale nést slabosti těch, kdo sílu nemají. Jsou silní, aby sloužili.
- Ve světě je síla a moc oslavována jako velká hodnota sama o sobě, v Božím království je to obdarování pro službu.
- V Božím království, stejně jako v každé zdravé rodině, prostě nese víc ten kdo víc unese. Malá sestřička baťůžek s panenkou a starší bratr těžký batoh a nikomu to nepřijde nespravedlivé.
- Neneseme břemena druhých proto, abychom se Bohu zalíbili. To by byla jen další náboženská dřina.
- Jde o mou rodinu (čím lépe se jí daří, tím lépe se daří i mě) a o Boží slávu. Ježíš je příklad.

Slovo na závěr

- „Neste břemena jedni druhých“. Není jen dobrá rada pro dobré lidi. Je to popis toho, jak vypadá Boží království v praxi – když se Ježíš stane Pánem mezi námi.
- Když neseme břemena druhých, naplňujeme Kristův zákon: „Milujte se navzájem“.
- To je hluboce vztahové: křesťanství není jen moje soukromá víra. Evangelium tvoří rodinu víry a Bůh je náš Otec.
- My to děláme, protože Kristus nejprve nesl naše břemena. On nevysílal pomoc na dálku. On vstoupil do našich bolestí, bídy a do naší tmy a stálo ho to mnoho.
- „Nést břemena neznamená hned dávat rady nebo kázat. Často to začíná úplně obyčejně: být s člověkem, naslouchat mu, dát mu prostor a pocítit přijetí.“
- „A pak přichází praktická pomoc – konkrétní, reálná. To je vlastně světlo v praxi. Izolace je tma, která člověka ničí. Přítomnost a pomoc jsou způsob, jak Boží království vytlačuje smrt životem a tmu světlem.“

Přítomnost → Naslouchání a přijetí → Rada, praktická pomoc → Modlitby